

Sygn. akt VU 849/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym :

Przewodniczący: **Sędzia SR del. Urszula Sipińska-Sęk**

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2013 r. w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 8 maja 2013 roku, znak (...)

postanawia:

odrzuć odwołanie;

Sędzia SR del. U. Sipińska - Sęk

UZASADNIENIE

W dniu 8 kwietnia 2013 roku wnioskodawca wystąpił do ZUS z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury na podstawie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 22 kwietnia 2013r.

Decyzją z dnia 8 maja 2013 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy S. B. prawa do emerytury.

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym w dniu 29 maja 2013 roku S. B. wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. Wnioskodawca wniósł o zaliczenie mu do pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Fabryce (...) w P. w okresie od 5 września 1968 roku do 3 listopada 1985 roku oraz od 2 listopada 1987 roku do 2 czerwca 1991 roku na podstawie świadectwa pracy w warunkach szczególnych z dnia 22 kwietnia 2013 roku., wystawionego przez pracodawcę w wykonaniu ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Tryb w sprawie IVP124/12.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca w dniu 3 listopada 2009r. złożył wniosek o emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym, podnosząc że pracował w warunkach szczególnych w Fabryce (...) w P. w okresie od 5 września 1968 roku do 3 listopada 1985 roku oraz od 2 listopada 1987 roku do 2 czerwca 1991 roku, tak jak to wynika z przedłożonego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Decyzją z dnia 15 grudnia 2009r. organ rentowy zakwestionował prawdziwość świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, z uwagi na to, że stanowisko ślusarza, na którym pracował wnioskodawca nie jest wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. i odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z uwagi na niewykazanie jakiegokolwiek okresu pracy w warunkach szczególnych.

Wyrokiem z dnia 20 maja 2010 roku wydanym w sprawie V U 105/10 Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim oddalił odwołanie wnioskodawcy S. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.z dnia 15 grudnia 2009 roku odmawiającej mu prawa do emerytury.

W uzasadnieniu tegoż orzeczenia Sąd wskazał, iż wnioskodawca nie wykazał, aby pracował w warunkach szczególnych w Fabryce (...)w P.w okresie od 5 września 1968 roku do 3 listopada 1985 roku oraz od 2 listopada 1987 roku do 2 czerwca 1991 roku.

Sądu Apelacyjny w Łodzi w sprawie III AUA 790/10 – po rozpoznaniu apelacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. w sprawie VU 105/10- wyrokiem z dnia 21 grudnia 2010 roku oddalił apelację wnioskodawcy.

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2011 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy.

(dowód: decyzja z dnia 15.12.2009 r. k. 27 akt emerytalnych, wyrok SO z dnia 20.05.2010 r. k. 21 akt VU 105/10, uzasadnienie wyroku SO k. 24-27verte akt VU 105/10, wyrok SA z dnia 21.12.2010 r. k. 43 akt VU 105/10, uzasadnienie wyroku SA k. 46-48verte akt VU 105/10, postanowienie SA z dnia 18.04.2011 r. k. 64 akt VU 105/10)

W dniu 21 marca 2013r. przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Tryb. w sprawie sygn. akt IV P 124/12 o ustalenie zatrudnienia w warunkach szczególnych i wydanie świadectwa pracy powód S. B. zawarł ugodę z pozwaną Fabryką (...) S.A., mocą której pozwana zobowiązała się wydać S. B. świadectwo pracy, w którym stwierdzone będzie, iż powód w okresie od 5 września 1968 roku do 3 listopada 1985 roku oraz od 2 listopada 1987 roku do 2 czerwca 1991 roku, będąc zatrudnionym u pozwanego w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał stale prace przy spawaniu wymienione w wykazie A dziale XIV pky 12 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze oraz w wykazie A dział XVI poz 12 pkt 18 załącznika nr 1 do zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983r., na którym wykonywane są prace w warunkach szczególnych oraz prace przy szlifowaniu tj. prace w warunkach szczególnych o których mowa w wykazie A dział III pkt 78 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze oraz w wykazie A dział III poz. 78 pkt 5 załącznika nr 1 do zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983r. na którym wykonywane są prace w warunkach szczególnych.

(dowód: ugoda sądowa w sprawie IV P 124/12 – k. 5 akt emerytalnych)

W dniu 22 kwietnia 2013 roku Fabryka (...) S.A. w wykonaniu ugody zawartej w dniu 21 marca 2013 roku przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Tryb. w sprawie sygn. akt IV P 124/12 wystawiła S. B. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach potwierdzające, że S. B. był zatrudniony w Fabryce (...)w P. od 5 września 1968 roku do 2 czerwca 1991 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonując prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo wodorowym oraz szlifowaniu lub ostrzeniu wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowaniu mechanicznym na stanowisku -spawacza –szlifierza od 5 września 1968 roku do 3 listopada 1985 roku oraz od 2 listopada 1987 roku do 3 czerwca 1990 roku i od 1 września 1990 roku do 2 czerwca 1991 roku wymienione w wykazie A dział XIV, poz. 12 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze oraz w dziale XIV poz. 12 pkt 18 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych oraz w wykazie A dziale III pkt 78 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze oraz w dziale III

poz. 78, pkt 5 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 22 kwietnia 2013r. – k. 12 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 199§1 pkt 2 k.p.c. Sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi osobami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona czyli zachodzi powaga rzeczy osądzonej. Przepis ten - zarówno z punktu widzenia przesłanki *lis pendens*, jak i *res iudicata* - powinien być wykładany i stosowany w powiązaniu z art. 366 k.p.c., który reguluje zakres powagi rzeczy osądzonej stanowiąc, że wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Prawomocny wyrok sądu ma zatem powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Innymi słowy, o wystąpieniu stanu powagi rzeczy osądzonej rozstrzyga tożsamość podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia oraz tożsamość stron (tak postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 26 stycznia 2012r. I UK 301/11). Z powagą rzeczy osądzonej mamy zatem do czynienia wówczas, gdy zapadło już prawomocne rozstrzygnięcie dotyczące tego samego przedmiotu postępowania, które toczyło się między tymi samymi stronami. Granice przedmiotowe powagi rzeczy osądzonej określa przedmiot rozstrzygnięcia i podstawa faktyczna tego rozstrzygnięcia. Wprawdzie generalnie przyjmuje się, że w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych wyrok nie ma powagi rzeczy osądzonej, jeżeli dotyczy odmowy przyznania świadczenia z ubezpieczenia społecznego, a po jego uprawomocnieniu się organ rentowy wydał nową decyzję, opartą na nowych dowodach mających wpływ na ujawnienie rzeczywistego stanu faktycznego i jego prawidłową ocenę, gdyż wydanie nowej decyzji uprawnia ubezpieczonego do złożenia od niej odwołania i zobowiązuje sąd do sprawdzenia jej prawidłowości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 1984 r., III URN 131/83, OSNCP 1984 nr 10, poz. 177; uchwałę z dnia 3 października 1996 r., II UZP 18/96, OSNAPiUS 1997 nr 7, poz. 117, a poprzednio uchwałę z dnia 20 września 1978 r., II UZP 7/78, OSNCP 1979 nr 3, poz. 48 oraz wyrok z dnia 8 października 1986 r., II URN 182/86, OSNCP 1987 nr 12, poz. 212). Wydanie przez organ rentowy nowej decyzji, także co do świadczenia będącego przedmiotem wcześniejszej decyzji i postępowania wcześniej zakończonego prawomocnym wyrokiem sądu wszczętego w wyniku wniesienia od niej odwołania - co do zasady - uprawnia ubiegającego się o świadczenie do wniesienia kolejnego odwołania do sądu a wszczęta w ten sposób sprawa cywilna nie jest sprawą o to samo świadczenie w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 KPC (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 19 lutego 2007 r., I UK 266/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 79 oraz z dnia 21 maja 2008 r., I UK 370/07). Dotyczy to również tak zwanej decyzji wykonawczej, czyli decyzji co do świadczenia będącego przedmiotem wcześniejszej decyzji i postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2010 r., II BU 4/10) oraz decyzji organu rentowego odmawiającej ponownego ustalenia prawa do świadczenia na podstawie wniosku złożonego po uprawomocnieniu się wyroku oddalającego poprzednie odwołanie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2009 r., III UK 100/08, OSNP 2011 nr 1-2, poz. 24; OSP 2011 nr 5, poz. 53, z glosą R. Babińskiej-Góreckiej).

Nie oznacza to jednak, że w sprawie z zakresu ubezpieczenia powaga rzeczy osądzonej nigdy nie ma miejsca. Wszczynające postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych odwołanie od decyzji organu rentowego pełni rolę pozwu, stąd też w sytuacji, gdy o to samo roszczenie między tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona, sąd powinien odwołanie odrzucić na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 KPC (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1998 roku w sprawie II UKN 105/98, OSNP 1999/16/529). O tożsamości przedmiotu sporu świadczy nie tylko tożsamość żądania zawarta w poszczególnych wnioskach skierowanych do organu rentowego, ale także stan faktyczny i prawny, jaki istniał w chwili zamknięcia rozprawy w poprzednim postępowaniu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1998 r., II UKN 105/98, OSNAPiUS 1999 nr 16, poz. 529).

Przedmiotem sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych jest wprawdzie kontrola decyzji organu rentowego, ale w istocie nie tyle chodzi o tę decyzję, co o ocenę prawidłowości rozstrzygnięcia organu rentowego w zakresie ustalenia prawa do świadczenia z ubezpieczeń społecznych. Powaga rzeczy osądzonej dotyczy więc tych orzeczeń sądów ubezpieczeń społecznych, których podstawa faktyczna nie może ulec zmianie lub gdy odwołanie od decyzji organu rentowego zostało oddalone po stwierdzeniu niespełnienia prawnych warunków do świadczenia wymaganych przed wydaniem decyzji będącej przedmiotem postępowania sądowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2005 r., II UK 61/05, OSNP 2006 nr 23-24, poz. 371 oraz wyrok z dnia 14 maja 2009 r., II UK 211/08, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 kwietnia 2006 r., III AUA 3303/04 i postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 października 2006 r., III AUA 842/06, OSA 2007 nr 10, poz. 17).

Decyzją z dnia 8 maja 2013 r., od której ubezpieczony wniósł odwołanie w rozpoznawanej sprawie, odmówiono mu prawa do emerytury z uwagi na niewykazanie pracy w szczególnych warunkach w czasie zatrudnienia w Fabryce (...) S.A.w P.co było już objęte kontrolą sądu ubezpieczeń społecznych w poprzedniej sprawie VU 105/10 zakończoną prawomocnym wyrokiem. Przedmiotem sporu w poprzedniej sprawie było, czy skarżący w okresach wskazanych w decyzji z dnia 15 grudnia 2009 r. (k. 27 akt emerytalnych) - tożsamy z okresami wymienionymi w odwołaniu od decyzji z dnia 8 maja 2013 r. - był zatrudniony w szczególnych warunkach. Spór ten został prawomocnie rozstrzygnięty przez Sąd w sprawie VU 105/10 w ten sposób, że odwołanie ubezpieczonego w tym zakresie nie zostało uwzględnione, co oznacza, że ubezpieczony w okresie od dnia 5 września 1968 roku do 3 listopada 1985 roku oraz od 2 listopada 1987 roku do 2 czerwca 1991 roku nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach. Z uwagi na przedmiot decyzji z dnia 15 grudnia 2009 r. (ustalenie niespełnienia przesłanek do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z uwagi na niewykonywanie przez wnioskodawcę pracy w szczególnych warunkach w przeszłości tj. w okresie zatrudnienia w Fabryce (...) S.A.), po uprawomocnieniu się wyroku w poprzedniej sprawie VU 105/10, nie mogły zaistnieć zdarzenia powodujące przekształcenie treści stosunku ubezpieczenia społecznego w tym zakresie (nie mogła ulec zmianie podstawa faktyczna rozstrzygnięcia). W szczególności zdarzeniem takim nie jest załączone do odwołania świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione w dniu 22 kwietnia 2013 roku przez Fabrykę (...) S.A.w wykonaniu ugody zawartej w dniu 21 marca 2013 roku przez skarżącego ze swoim pracodawcą przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Tryb. w sprawie sygn. akt IV P 124/12. Należy podkreślić, że świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach – choć nieco odmiennej treści niż obecnie- wystawionym przez pracodawcę skarżący dysponował także w sprawie VU 105/10 i zostało ono poddane negatywnej weryfikacji przez Sąd orzekający w sprawie. Sąd w sprawie VU 105/10 nie tylko jednak badał prawdziwość świadectwa pracy co do szczególnych warunków pracy ubezpieczonego w spornym okresie, ale przede wszystkim ustalał charakter pracy S. B.w tym okresie. Z ustaleń tych wynika, że wnioskodawca w czasie zatrudnienia w Fabryce (...) S.A.w okresie od dnia 5 września 1968r. do 3 listopada 1985r. oraz od 2 listopada 1987r. do 2 czerwca 1991r. nie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych, gdyż prace w szczególnych warunkach tj. prace spawalnicze zajmowały mu około 60-70% dnia roboczego, a w pozostałym czasie nie wykonywał prac w szczególnych warunkach. Ustalenia dokonane przez Sąd w sprawie VU 105/10 co do charakteru pracy wnioskodawcy stanowią podstawę faktyczną rozstrzygnięcia. Podstawy tej nie może podważyć nowe świadectwo pracy wystawione przez pracodawcę w dniu 22 kwietnia 2013r. w wykonaniu ugody sądowej. Świadectwo pracy jest dokumentem prywatnym, a nie urzędowym. Nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości jak dokument urzędowy, a li tylko stanowi dowód tego, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie objęte jego treścią. Oznacza to, że prawdziwość dokumentu prywatnego (świadectwa pracy) musi udowodnić osoba, która chce z tego dokumentu skorzystać, a zatem skarżący. Świadectwo pracy nie jest zatem wystarczającym dowodem do ustalenia, że wnioskodawca spełnia przesłanki do nabycia prawa do emerytury. Nie jest również dopuszczalnym dowodzenie tego faktu w niniejszej sprawie, z uwagi na fakt ustalenia charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w sprawie VU 105/10. Ustalony przez Sąd w sprawie VU 105/10 charakter pracy wnioskodawcy (podstawa faktyczna rozstrzygnięcia) nie może ulec zmianie na skutek wystawienia przez pracodawcę kolejnego świadectwa pracy, który jak już wyżej wspomniano nie korzysta z domniemania prawdziwości i ma jedynie walor informacyjny. Sąd w niniejszej sprawie jest związany ustaleniami prawomocnego wyroku w sprawie VU 105/10, co oznacza niedopuszczalność czynienia nowych ustaleń co do tego co

było już przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawie VU 105/10, a zatem co do charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w okresie zatrudnienia w Fabryce (...) S.A.

Tymczasem w niniejszym postępowaniu ubezpieczony wnosi o ponowne ustalenie, że nabył prawo do emerytury z uwagi na pracę w szczególnych warunkach w czasie zatrudnienia w Fabryce (...) S.A., w okresach, co do których sprawa została już prawomocnie rozstrzygnięta przez sąd ubezpieczeń społecznych w sprawie VU 105/10.

W takiej sytuacji występuje powaga rzeczy osądzonej i odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 8 maja 2013 r. jako niedopuszczalne Sąd Okręgowy na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. odrzucił.

Sędzia SR del. U. Sipińska - Sęk

Zarządzenie:

- odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć stronom z pouczeniem o sposobie i terminie

wniesienia zażalenia.

30.07.2013 r. Sędzia SR del. U. Sipińska - Sęk